

Islandske studenter protesterer mot at landet er åpnet for fremmede tropper

Anmoder det islandske folk om å unngå all omgang med amerikanerne

På Island er det lyseblått for tiden. Og ikke bare der. Den islandske studentforening i København har også gitt lyd fra seg. Den har enstemmig og kraftig protestert mot regjeringens beslutning om i fredstid frivillig å åpne landet for fremmede tropper.

Studentene hevder at det islandske folks nasjonalitet, språk, kultur og eksistens blir utsatt for den største fare ved at utenlandske styrker oppholder seg der i ubestemt tid og at den islandske nasjonalfølelse og landets anseelse krenkes på denne måte.

Studentene har vedtatt en resolusjon om dette og den slutter med en oppfordring til det islandske folk om å unngå all omgang med de fremmede tropper og danne en nasjonal front som skal arbeide for

Den svenske landsorganisasjon har tapt 75 mill. kr.

Som følge av pengeverdiens nedgang.

Den svenske landsorganisasjon berregnes å ha tapt 75 millioner kroner i krigs- og etterkrigsårene på grunn av pengeverdiens nedgang. Organisasjonens fonds beløper seg nu til 200 millioner, og ved landsmøtet til høsten skal man behandle et forslag om å plasere disse midler i realverdier, hus, aksjer etc. for å unngå ytterligere tap. For tiden ligger storstedelen i bankkassa og eller obligasjoner, meddeler de svenske aviser.

Et samfunn

av sauer vil med tiden frembringe en regjering av ulver.

Vi driver i skodde

Det er ikke bare vi, som er bekymret over hvorledes dagens herre i Norge driver sitt spill. La oss bare se, hva venstres blad «Stavanger Aftenblad» skriver:

«Den norske skuten driver med den politiske stormen som nu går over alle land. Motstandskraften er ikke særlig stor.

Utefra kommer prisstigningen, Utefra kommer den fare som krever sterkere beredskap. Men utefra kommer også den krigskonjunktur som statsråd Brofoss utnyttet så behendig i sitt innlegg og som foreløbig får det hele til å holde sammen.

Høsten 1947, da vi holdt på å kjøre skuta i åkeren, kom Marshallhjelpen og fikk oss på rett kjøl igjen. Da vi høsten 1949 trodde det kunne være tale om å holde noenlunde «stø kurs», kom et nytt stormkast i form av devalueringen 18. september og rev vekk grunnlaget under oss. Det spørs om ikke den stormen føyeste riggen overbord. Siden har vi drevet i skodde.»

at islendingene påny skal kunne oppnå absolutt suverenitet i sitt land.

Ja, så sier studentene, men politikkerne sier noe annet idag, der som her. Og hos oss har studentene ikke noe å si. De er lammet av fellesprogrammet og av den nasjonale slavheten som fulgte etter jakten på NS-folkene. Er det noen som har tenkt denne tanke tilende?

NORSK PRESSEFRIHET.

Norsk pressefrihet betyr ikke det samme som før, dengang da vi var så stolt av å kunne framheve vår presse som frie meningers talerør. I dag betyr det noe helt annet, nemlig frihet for ansvar overfor Erstatningsdirektoratet og den norske påtalemyndighet.

Slik frihet er selvfølgelig dyrebare i mer enn en henseende. Minsteprisen synes i et hvert fall å være at man gir avkall på egen overbevisning og legger tonen an etter myndighetenes og makthavernes ønsker. Bringer man dette offer, sitter man like trygg på sin tue som et kommunegarantert legdslem på gamlehjemmet.

En avis som f. eks. Aftenposten har i de senere år utviklet seg derhen at skulle man dømme høyre-politikken etter avisen, så må Høyre-partiet være omdannet til et underbruk under det kgl. Arbeiderparti. Takk for den minste sky opp i horisonten, står i et hvert fall Aftenposten last og brast med Arbeiderbladet.

Nå er det ikke vår mening å innsinuere noe som helst. Å langt i fra! Vi vil bare få lov til å stille et lite, uskyldig spørsmål, som imidlertid er av stor interesse for mange, både innen leserkretsen og den øvrige presse:

Hva var Erstatningsdirektoratets opprinnelige krav på Aftenposten og hva er dette krav etterhånden blitt redusert til?

stevne i Paris

De som ønsker å reise kan henvende seg til Arne Bergsvik

I dagene 22—25 juni vil det bli holdt et stort ungdomsstevne i Paris. Ungdommer fra de fleste europeiske land kommer til å delta, og lederen, redaktør Raymond Lotthe i bladet «Occident» har i et brev til direktør Arne Bergsvik, uttalt ønsket om at også norske ungdommer må komme. I den anledning inviterer han 10 ungdommer til å delta.

Bergsvik ber oss meddele, at en hurtigst mulig ønsker å få forbindelse med slike som er villig til å reise og som kan påta seg de nødvendige utgifter. Stevnet vil bli holdt på et slott utenfor Paris, og fra stevnedeltagerne forlater Paris og til de kommer tilbake dit er alt fritt. Det er særlig en som kan påta seg å være leder Bergsvik i første rekke vil komme i forbindelse med.

Dette er en enestående anledning for norsk ungdom som ikke lenger sverger til de politiske systemer og meninger som idag er de herskende i Europa til å komme sammen med meningsfeller.

De som ønsker å reise kan enten skrive direkte til redaktør Raymond Lotthe, 20 Rue de Passy, Paris 16, Frankrike, eller til direktør Arne Bergsvik, Aulestad, Follebu. Til redaktør Lotthe kan en skrive enten på tysk, engelsk eller fransk.

Da det ikke er lang tid igjen før stevnet skal holdes, må de som akter å delta melde seg hurtig — samt ordne seg med nødvendige pass og andre papirer som kreves.

General Pétain

lider nå av koldbrand i høyre fot, samt av tiltagende senil atrofi. — (Sthlm.-Tidn. 26. mai 1951).

Thagaard burde ha vært prest

Følgende historie finner vi i «Arbeider-avisa»:

Fiskeriministeren skal ha fortalt denne historien til journalistene i Stortinget: Representanter for prisdirektoratet og fiskarorganisasjonene satt sammen og forhandlet om viktige spørsmål. Det lyktes å komme fram til en ordning, men Thagaard var ikke riktig fornøyd. Og han la ikke skjul på det. Han uttrykte seg temmelig kraftig også.

Da sa Klaus Sunnanå — altså fiskeridirektøren: Du skal ikkje tale såleis, Wilhelm!

Thagaard: Vet du ikke at jeg opprinnelig begynte å studere teologi, Klaus?

Sunnanå: Det er mange som meinar du burde heldt fram med det, Wilhelm!

Under krigen var det mange som var i tvil om hvordan de skulle tolke Jesu ord om å gi keiseren hva keiserens er og Paulus's ord om å være øvrigheten lydige.

De, som mente at øvrigheten var den i Norge værende øvrighet, har fått seg tildelt navnet landsforræder, og er blitt fratatt stilling, formue, eiendom, ære og offentlig tillit, og de er blitt satt ned i en lavere klasse av landsmenn — en pariakaste.

Statskirken har stått bak og støttet opp om det som er skjedd —

Statskirken er nå kløvet i to. På den ene side står «landssvikerne». — På den annen side står de «gode nordmenn». Politikken skiller.

Mange av dem som er støtt ut av «gode nordmenns» krets har for alltid sagt farvel til statskirken. De mener at de har fått så mer enn nok av bekjentskapet med statskirkens prester, så noen forbindelse med dem vil de ikke ha noe mere. Mange har meldt seg ut av statskirken og ennå flere er på vei til å melde seg ut.

Hva er det som gir medlemskap i statskirken? Medlemskap får man når man blir døpt i statskirken. Ethvert barn som fødes er utenfor statskirken til det blir døpt, og dermed innlemmes i den. Mange barn er under krigen ikke blitt døpt. Disse står ikke i statskirken. Ennå mange flere barn er etter krigen ikke blitt døpt. Foreldrene vil ikke ha barna sine inn i statskirkens dåpsprotokoller. Statskirkens prester må ikke forundre seg over at barna til foreldre, som av statskirkens folk betraktes som forrædere, ikke står i statskirkens dåpsbøker. Slike barn blir jo sett på som værende forræders barn.

Nå har Jesus sagt: «Gå ut og gjør alle folk til mine disipler, idet I døper dem». Hvordan skal nå «forræders» barn bli døpt? Foreldrene mener at de kan ikke gå til statskirkeprestene med sine barn. Hvem skal de så gå til. Mange foreldre mener at de kan gå til troende mennesker, som de har tillit til med sine barn. Blant personer som er stemplet som landssvikere er der 78 teologer som har valgt det som sitt livs virke å forkynne Guds ord. Enhver av disse teologer burde kunne døpe barna. — Dåpen er fri her i Norge. Selv innenfor Statskirken er dåpen fri. Men som Johannes Daasvand og andre har arbeidet meget for fri dåp fra tiden før krigen. At dette skaper vanskelig heter for statskirken er selvsagt, men det er ikke noe å gjøre ved det. Enhver troende kan døpe barn. Hvis foreldrene har meldt seg ut av statskirken, kan ikke en statskirkeprest døpe barnet, når foreldrene ønsker å holde barnet utenfor statskirken.

At dette er en alvorlig sak fremgår av hva en biskop skrev i en offentlig avis: «Det (NS) begynte som en villfarelse, fortsatte som en forførelse, og endte som en forherdelse». Dette er hårde ord. Det menneske, som er forherdet, kan ikke frelles, men må gå evig fortapt. I dette tilfelle vil det si at NS-folkene kan ikke frelles, men må gå fortapt i all evighet. Men de biskoper som er «gode nordmenn» må vel selv kunne regne med å bli frelst, siden en biskop våger seg til å felle en så hård dom. Nu vet alle de som er kalt landssvikere at dommen hører Gud til. Gud skal felle en rettfærdig dom. Det er Gud som skal avgjøre om et menneske er forherdet. Det er Gud som skal avgjøre om endog en biskop skal

gå evig fortapt eller om han skal bli frelst.

Der er mange av de dømte og dens pårørende som ikke har vært til nødverd i løpet av de siste ti år. De lengter etter å komme til Herrens bord, men de har vært frosset ut av statskirken og de kristelige organisasjoner. Jesus har påbudt at de kristne skal holde natverd. Jesus har sagt at de kristne skal gjøre det «til minne om meg». Mange utfrosne kristne synes ikke de kan gå til statskirkens prester som ser på dem som om de var forrædere. Hvor skal disse utstøtte kristne gå for å få Herrens natverd? La dem gå til andre kristne som iallfall har tillit til dem og lar dem få beholde ære og aktelse. Vi har 78 teologer og deres nærmeste pårørende som må kunne hjelpe her.

Nå er seks år gått siden «freden brøt løs» med arrestasjon av de såkalte landssvikere. Intet er gjort fra statskirkens side for å komme de 78 teologer til hjelp eller støtte de mennesker som er satt ned i en pariakaste. Det er å anta at intet blir gjort heller i de kommende år.

Ved sin taushet og mangel på tiltak har statskirken tydelig vist at den intet har gjort og intet vil gjøre.

Forsåvidt er saken klar. De utfrosne har kun å gjøre etter Jesu bud både med å døpe og med å gå til alters. Dåp og natverd er fri her i Norge. Dette skal vi takke Gud for og bruke disse nådemidler.

Prest.

40 prosent av skolebarna i Mecklenburg underernært

45 000 skolebarn i Sachsen lider av tuberkulose

I en rapport, som helsedepartementet i Mecklenburg har sendt den østtyske regjering, fortelles det at 40 pst. av alle skolebarn i Mecklenburg er underernært. Statistikken bygger på en undersøkelse, som helsemyndighetene har gjennomført i skolene i Mecklenburg. Samtidig blir det opplyst at over 45,000 barn i Sachsen lider av tuberkulose. . . Bare 20,000 av dem er innlagt på sanatorium, da det hersker stor mangel på sykehus og sanatorier i Sachsen. Det sies videre at barna til «aktive fredsforkjempere» og kommunistiske funksjonærer har fortrinnsrett til plassering i sanatoriene. Det er nesten som å være i Norge under det mest gale i 1945. . .

Utsett aldri

til i morgen hva du kan gjøre i dag. I morgen vil sikkert en ny lov forby det.

«8. MAI»

Postgiro: 81827

besøk i kapitalistiske land og hevdet at «han var blitt mer og mer overbevist om det kriminelle i det kapitalistiske system, og at det ikke er mulig å dyrke sport uten samtidig å være aktivt med i politikk». (Aftenposter 2. 6. 51).

OVER 1000 HJEMLØSE

utlendinger fra landene østenfor jernteppet har under rekrutteringskampanjens første tre uker meldt seg på USA armeens rekrutteringssteder i Vesttyskland. De som har meldt seg skal, så snart deres forhold er blitt undersøkt, sendes til USA for utdannelse. (Sthlms. Tid. 30. 5. 51).

SIDEN 1948 BETALER

amerikanerne sine egne utgifter til okkupasjonen av Østerrike, men til hver av de tre andre okkupasjonsmaktene betaler Østerrike 140 millioner shilling pr. år, eller tilsammen 400 millioner shilling. Hittil har Østerrike betalt rundt 7 milliarder i okkupasjonskostninger. Av landet er 40,000 hektar besatt av russerne, og østerrikerne må bl. a. betale sovjetrusserne for den oljen de bruker og som de selv utvinner av østerriksk jord. Ved siden av andre bedrifter har russerne overtatt de tidligere tyske eiendommer i landet. Russerne har nå ialt rundt 250 bedrifter, hvorav flere av de største fabrikker i forbundsrepublikken — fabrikker for lokomotivbygging, for landbruksmaskiner, turbiner osv. Disse bedrifter betaler ikke skatt til den østerrikske stat, og selv den kontingenten som arbeiderne punger ut hver uke til sykkasse og andre sosiale institusjoner tar andre veier enn forutsatt. (Dagbladet 25. 5. 51).

ETTER DEN INTERNASJONALE

olympiske komitees vedtak i Lou-sanne for en tid siden, må man regne med at det også kommer tyske deltakere til Oslo i anledning de olympiske vinterleker i 1952. — (Berlingske Tid., 31. 5. 51).

Etter 8.266 møter i Lake Success flytter FN til Manhattan

FN forlot 18. mai sitt midlertidige hjem i den ombyggede fabrikkbygning i Lake Success etter fem års virke. I denne tid er det holdt 8,266 møter i bygget, og det kostet 2.5 mill. dollars å innrede fabrikkbygningen til rådssaler, komiteeværelser og kontorer. Eierne, firmaet Sperry, laget før FN rykket inn bombesikter, automatiske piloter og radarutstyr. Ved solnedgang 18. mai senkedes FN's blå flagg og dermed er dette kapittel i forbundets historie tilende. — Fortsettelsen følger i Manhattan.

Landskjent

kunstner ønsker husrom. 2 voksnr. Bill. mkr «Husrom nr. 187».

Nordmørspostens Trykkeri